

“Кога се тиче како живе приче”, Дејан Алексић
Посвађане приче

Не волим свађу, али у овој књизи приче никада нису мирне и задовољне. Писац стално покушава да са њима нађе заједнички језик, али некада се и он посвађа са неком. Размажена прича баш га је избацила из такта. Није требало да се свађају, то није лепо, могли су да разговарају, макар до сутра.

У исто време ми је и нејасно, али и налазим оправдања за писца. Хтео је да помогне једној Рупи да попуни празнину у себи. Хтео је да помогне Премаји да изађе из пужеве кућице. Хтео је да пронађе почетке и крајеве за приче. Пробао је да врати неке ликове у приче које су изгубили. Није лако помагати и често Прича после није задовољна. Тешко је бити писац.

Мени је жао неписменог вука који је од буве научио да треба да зна слова. А тај исти вук зна да нешто захтева од писца! И опет, мада ми је све ово занимљиво - видим и добре и лоше особине овог вука.

Закључак: овај писац зна да сваку причу мучи различити проблем, према свакој поступа мудро и духовитошћу им помаже.